

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Manuale Parochorum, Sive Institutiones & Praxes Tum Vitæ, tum Officii Pastoralis

Musart, Charles

Monachii, 1654

Capvt III. Liberalitas.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41616

stum, mansuetum, patientem, regi se,
 & quocunque duci sinet. at si super-
 bum, insolentem, durum, impatien-
 tem; aut fugiet è grege; aut tractari
 refugiet. Ita te amabit populus, &
 facile sequetur, si demissione animi,
 modestiâ, mansuetudine, patientiâ
 præditum videt: si verò elatum, si
 immodestum, si immansuetum, si im-
 patientem, odit, horret, neque patitur.
 Verùm de his commodiùs, & paulò
 fusiùs, cùm in tert. part. de modo
 conuersandi agetur.

C A P V T III.

Sit liberalis.

NVM: I.

Turpitude Auaritie.

Est hoc vitium non modò illibe-
 rale; sed planè inhumanum; de-
 nique multorum capitum, capitalium,
 inquam, scelerum Hydra: A Sapien-
 te pridem dictum: *Nihil est iniquius,*
quàm

quàm amare pecuniam; auaro autem nihil est scelestius. Et Apostolo auaritia idololatriæ cuiuspiam genus est. quod explanans S. Augustinus: *Auari, inquit, frui volunt nummo; uti autem Deo: quoniam non nummum propter Deum impendunt; sed Deum propter nummum colunt.*

NVM:II.

Detestanda in sacris.

ID etsi semper turpe sit: tum verò turpissimum; imò flagitiosissimum, in Clericis, qui non modò crines, curam scilicet rerum superfluarum, solenni ritu à se abdicârunt; ut in Domini sortem venirent: sed & quò sanctiùs sacra tractarent, se quoque diuino cultui dedicârunt. Quàm putas execrandum: si ij de rebus ipsis sacris nundinentur; & (quod de nonnullis Apostolus conqueritur) ipsam pietatem quæstum faciant? nam si habere quæstui rempubl, sceleratum, &

nefarium esse duxit & dixit Cicero, immanè quantum horribilius, haberi quæstui ipsam religionem? adeò (quod idem Orator scribit) *nullum est officium tam sanctum atq; solenne; quod non auaritia comminuere, atq; violare soleat.* Veniant hîc tibi, quæso, in memoriam filii Heli: hi nescientes *Domini* (vt referunt sacri Regum annales) *neq; officium Sacerdotum ad populum, ministris sacrorum mandabant: vt fuscinulâ tridente, victimarum carnes leuarent, dum coquerentur, & vt antequam adipem adolerent; crudam carnem vi auferrent eâ ferreâ lege, aut dabis, aut vi tollam: erat autem, inquit idem sacer textus, peccatum puerorum grande nimis coram Domino. Vis audire causam? quia retrahebant homines à sacrificio Domini.* Sed non fuit impune scelus hoc; Supplicium enim graue de sacrilegio sumptum; in flagitii detestationem arca capta, impij sacrificuli mortè mulctati, suâq; ruinâ paren.

parentem quoq; conuenientem inuoluerunt. Redeat præterea in mentem Simoniacæ labis antiquus author, Giezi. Hic pro leprâ diuinitus depulsâ pretium Elisæo prius oblatum atque repudiatum, cum sordidus nundinator corrasisset, pro supplicio sibi, posterisque lepram domum reportauit.

Age verò, quid faceres, insignibus scilicet animarum curatoribus, qui non tam procurandæ religioni, quàm cumulandis opibus incumberent? Quibus non pascere gregem, sed se ipsos cura esset; inseruire non illius, sed propriis commodis; quos videres non viuere contentos ouium lanâ, & lacte; sed etiam eas mulgere ad plenum, imò ad cutem deglubere intentos: qui pro rebus sacris, ipsisque Sacramentis pecuniam exigerent à pauperibus, etiam extorquerent hâc impiâ voce, vel sponte dabis, vel tol- lam; si, prò nefas! aquam baptismi pecuniâ ab egenis extortâ vendita-
rent,

rent, & Christi sanguinem pro viatico petentibus, nisi acceptis 30. denarijs, tradere nollent. Scio his præsertim temporibus, ac locis eiusmodi pastorum Idola, aut portenta vix reperiri. Sed tamen olim fuere aliqui, & sunt fortasse nonnulli; vide ne tu vnus.

NVM: III.

*Insignis liberalitas in Pastoribus
Ecclesiasticis.*

VT auaritiæ vitium est sordidum, ac barbarum in viris Ecclesiasticis, ac pastoribus præsertim: ita liberalitas virtus est præclara, omninò regia, diuina: nihil splendidius auro, & argento; cùm in arcâ non sordent; sed pauperum manibus teruntur; nihil magis regium, quàm dare, imò nihil magis diuinum; da, & Deus eris. Prolixum argumentum persequi non vacat: inspice saltem per transennam exempla præstantium aliquot
Pasto-

Pastorum, qui cum scirent Ecclesiastica bona patrimonium esse Christi, sibi quam minimum reseruabant, quam plurimum in egenos diuidebant.

Joannes ille, qui à re ipsa Eleemosynarius dictus est, ita sibi parcus, ita in pauperes effusus vixit: vt moriens in arcâ non plus vno nummo reliquerit, quem etiam, ne quid superesset, pauperibus legarat; domesticam habebat pauperum turbam, quos Dominos suos appellabat, ijs quidquid poterat colligere, etiam lectos, & stragula per nomina in singulos elargiebatur; quorum similia de S. Carolo Borromæo in vitâ accepimus. Quid de S. Basilio? discite de rationibus, quas exigente Juliano Apostatâ de rebus à se possessis, ita reddidit.

Reditus mei Episcopatus sunt:

Ager	-	-	-	1.
Oleæ	-	-	-	10.
Aluei	-	-	-	10.

Mola

Mola	-	-	-	1.
Oues	-	-	-	40.
Palmae	-	-	-	8.
Fici	-	-	-	3.

P A R V V S H O R T V S

Pergit

*Quorum me dominum non sentio, sed dispensatorem; cum mihi eorum incumbat cura: ut inde pauperes alantur: nam hic status noster adeo arctus est, ut si fors quispian Sacerdotum ea sibi reseruet, aut in malos usus expendat, equalem poenam mereatur, & qui dilapidat, & qui ex altari furatur. Audis Paroche? Gregorius Thaumaturgus, cum viueret, nullius loci dominus dici: post mortem vero iacere voluit non nisi in alieno sepulchro. S. Paulinus Episcopus Nolanus ita orabat: Non excrucior, Domine, propter aurum & argentum: tu enim sis, ubi sint omnia mea. Opinor ego, Pauline, ibi fuisse reposita, ubi posuit etiam ille, cuius haec vox semper erat in ore, Deus meus, & omnia. Habes pastores
ani-*

animarum, qui non opibus alienis cum-
mulandis; sed suis profundendis stu-
duerunt. Hos inspice, ista imitare:
admouet stimulum Apostolus: *Est,*
inquit, questus magnus pietas cum suffici-
entiâ, nihil enim intulimus in hunc mun-
dum, haud dubium, quin nec auferre quid
possimus: habentes autem alimentum, &
quibus tegamur, his contenti simus. Atqui
vt paruo alamur, natura paucis con-
tenta est, tegi verò etiam faciliùs, &
minori possumus. Subiungit deinde
ingentia mala, quæ auaritia secum,
trahit, ac deniq; concludit; Tu verò
homo Dei (ita pastorem animarum ap-
pellat) hæc fuge, sectare verò iustitiam,
pietatem, fidem, charitatem, patientiam,
miser ricordiam.

CAPVT IV.

Sit Castus, & Sobrius.

NVM: I.

Necessitas castitatis præsertim in
Neo-parochis.

Non